

Також збільшилась кількість нелегальної вогнепальної зброї. Основними джерелами отримання нелегальної зброї в Україні, за словами експертів УІДЕ, є крадіжка у приватних власників, пограбування військових і торгівельних складів СБУ, МВС та прокуратури; транзит зброї з інших країн і зони АТО.

Вирішенням цієї ми бачимо ось що - "місячник добровільної здачі зброї", таким чином зменшиться кількість нелегальної зброї, а звідси і кількість злочинів пов'язаних з використанням вогнепальної зброї. Головне є те, щоб даний захід мав не показовий характер, а відповідав поставленій меті.

Використані джерела:

1. Бусол О. Зарубіжний досвід легалізації вогнепальної зброї та можливість запровадження на території України - електронний ресурс - http://nbuviar.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=2757:zarubizhnij-dosvid-legalizatsiji-vognepalnoji-zbroji&catid=8&Itemid=350

2. Закон України про зброю - електронний ресурс - http://www.shooting-ua.com/zakon/zakon_12.htm

3. Процедура отримання дозволу на зброю. Законопроект "Про цивільну зброю і боеприпаси" №1135-1 - електронний ресурс - http://zbroya.info/uk/partner/uavz/blog/4817_protседura-otrimannia-dozvolu-na-zbroiu-zakonoproekt-pro-tsivilnu-zbroiu-i-boiepriyasi-1135-1/

4. Порівняння збройового законодавства Канади та США - електронний ресурс - http://zbroya.info/uk/blog/5789_porivniannia-zbroiovogo-zakonodavstva-kanadi-ta-ssha/

5. Цікава статистика про володіння зброєю в США - електронний ресурс - http://zbroya.info/uk/blog/6291_tsikava-statistika-pro-volodinnia-zbroieiu-v-ssha/

Зеленський Євген Сергійович,
викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

**ДО ПИТАННЯ ПРО НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ
ВРЕГУЛЮВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО
СТАТУСУ ПІДРОЗДІЛІВ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ**

В умовах реформування МВС України актуальним залишається напрямок забезпечення прав та свобод дітей, профілактика правопорушень серед дітей, боротьба зі злочинами, вчиненими дітьми. В процесі реформування відомства кримінальна міліція у справах дітей реорганізована у відділи ювенальної превенції. Водночас впродовж трьох років існування Національної поліції нормативною підставою функціонування підрозділів ювенальної превенції залишається Наказ МВС України «Про затвердження Інструкції з організації роботи підрозділів кримінальної міліції у справах дітей» від

19.12.2012 № 1176 [1], що саме по собі є парадоксальним.

На наш погляд, нагальною потребою сьогодення є прийняття сучасного наказу МВС України або наказу Національної поліції України, який би встановлював адміністративно-правовий статус підрозділів ювенальної превенції.

У даній роботі ми пропонуємо Проект такого наказу, який би затверджував Інструкцію з організації роботи підрозділів ювенальної превенції та відповідав чинному законодавству України.

На наш погляд, зазначена Інструкція має містити наступні розділи:

- загальні положення, в яких визначено основні поняття, якими оперують інспектори ювенальної превенції, а саме: дитина, дитина, що опинилася в складних життєвих обставинах, дитина, яка зникла безвісти, законні представники, жорстоке поводження з дітьми, профілактичний облік дітей, алфавітно-довідковий облік, дитяча кімната, ювенальна превенція, інспектор ювенальної превенції, поліцейське піклування;

- адміністративно-правовий статус підрозділів ювенальної превенції, в якому слід наголосити на завданнях, функціях, правах, обов'язках та відповідальності інспекторів ювенальної превенції, начальника підрозділів ювенальної превенції. У даному розділі пропонуємо розширити повноваження інспекторів ювенальної превенції в частині вилучення з сім'ї дітей, які перебувають в умовах, що загрожують їх життю та здоров'ю, доповнити існуючі повноваження застосуванням заходів поліцейського піклування, визначити роль ювенальних інспекторів під час застосування поліцейського піклування іншими службами Національної поліції, а також акцентувати на превентивній ролі ювенальної превенції в діяльності Національної поліції;

- профілактика вчинення кримінальних та адміністративних правопорушень дітьми, в якому наголосити на загальній та індивідуальній профілактиці правопорушень, вчинених дітьми, доповнити сучасними способами профілактики правопорушень – запровадження інституту шкільного офіцера поліції, загальнодержавними програмами профілактики таких правопорушень, профілактика правопорушень через соціальні мережі та мережу Інтернет;

- профілактика адміністративних та кримінальних правопорушень щодо дітей, яку поряд вже із застосовуваними методами профілактики доповнити правовою освітою молоді, розповсюдженням телефонів довіри про вчинення фактів протиправних дій щодо дітей, пропагування нетерпимості вчинення правопорушень щодо дітей серед населення;

- ведення профілактичних обліків інспекторами ювенальної превенції, акцентуючи увагу на конкретних заходах профілактики, а не формальному їх виконанні;

- організація проведення поліцейського піклування;

- розкриття кримінальних правопорушень, учинених дітьми, а також організація проведення допиту дітей із застосування психологічних прийомів та дотриманням прав та свобод дітей, наголосити на обов'язковому повідомленні центру безоплатної вторинної правової допомоги та присутності право-

захисника під час допиту дитини в якості підозрюваного або обвинуваченого;

- виявлення та припинення фактів учинення насильства в сім'ї щодо дітей, жорстокого поводження з дітьми із зобов'язанням реагування на кожен такий факт інспектора ювенальної превенції та добросовісному здійсненню необхідних заходів, а також розширення повноважень ювенального поліцейського щодо застосування таких заходів;

- організація надання правової та психологічної допомоги дітям, які є потерпілими в кримінальному провадженні чи стали свідками злочину, налагодивши систему взаємодії з психологами-професіоналами та педагогами. При цьому слід наголосити на особі психолога чи педагога, якого залучають для надання такої допомоги – це має бути спеціаліст, що має стаж роботи не менше трьох останніх років за відповідним напрямком. Що стосується правової допомоги – зазначити найвищу цінність прав та свобод дитини;

- взаємодія з іншими органами і службами у справах дітей та спеціальними установами для дітей.

Вважаємо, що методика «Зелена кімната» не виправдовує себе в реальних умовах, практично не застосовується практичними працівниками, а тому пропонуємо виключити її з Інструкції та замінити на сучасну, наприклад, дитяча кімната, яка б являла собою дві суміжні кімнати розділені склом з одного боку та дзеркалом з іншого. В кімнаті з дзеркалом має бути домашня атмосфера – колір стін спокійний, диван або крісла, стіл, стільці, іграшки, олівці. В кімнаті зі склом – стільці, стіл, робоча атмосфера для поліцейських, психологів або інших осіб, які спостерігають за спілкуванням дитини з поліцейським, педагогом, психологом (залежно від обставин справи) та роблять свої висновки. В даному випадку поліцейський відсторонено може помітити деталі справи з розповіді дитини. З іншого боку психолог також може уловити деталі поведінки дитини при спілкуванні з різними особами та зробити висновки.

Також проблемою відділів поліції є відсутність спеціальних приміщень для окремого тримання дорослих-правопорушників та дітей-правопорушників, облаштування яких є вимогою міжнародних стандартів захисту прав дитини. Тому саме створення таких приміщень, які відповідають світовому рівню, є першою необхідністю для роботи сучасного ювенального інспектора.

Новелою чинного законодавства є застосування поліцейськими превентивного поліцейського заходу – поліцейське піклування, яке застосовується також до неповнолітньої особи віком до 16 років, яка залишилася без догляду. Одночасно з цим пропонуємо прийняти інструкцію про поліцейське піклування, в якій визначити форму протоколу поліцейського піклування, а ювенального інспектора та чергового у відділі поліції як осіб, яких обов'язково повідомляють про застосування поліцейського піклування до неповнолітньої особи віком до 16 років, яка залишилася без догляду. У зв'язку із цим, нами пропонується ведення інспектором ювенальної превенції журналу реєстрації фактів застосування поліцейського піклування до непов-

нолітньої особи віком до 16 років, яка залишилася без догляду, а також обов'язок такого інспектора щодо здійснення нагляду за таким неповнолітнім (відвідування за місцем проживання або перебування, проведення профілактичних бесід з особами, яким передано неповнолітнього, з метою недопущення повторювання фактів перебування без нагляду неповнолітнього) впродовж місяця з моменту застосування поліцейського піклування, а в разі необхідності взяття на профілактичний облік неповнолітнього або алфавітно-довідковий облік дорослих осіб.

Отже, прийняття Інструкції з організації роботи підрозділів ювенальної превенції є нагальною необхідністю сьогодення. Така інструкція має відповідати чинному законодавству України та оптимізувати діяльність інспекторів ювенальної превенції, визначивши їх оновлений адміністративно-правовий статус.

Використані джерела:

1. Наказ МВС України «Про затвердження Інструкції з організації роботи підрозділів кримінальної міліції у справах дітей» від 19.12.2012 № 1176 [Електронний ресурс].—Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0121-13>

Миронова Тетяна Миколаївна,
викладач кафедри кримінально- правових
дисциплін Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

**ПРАВОВА РЕГЛАМЕНТАЦІЯ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ
(РОЗШУКОВИХ) ДІЙ ЯК ЗАХІД ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ**

Українська держава нормативно закріплює положення, в якому визнає себе демократичною правовою державою, в якій людина, її життя та здоров'я визнаються найвищою соціальною цінністю, відповідно, гарантує дотримання прав і свобод людини і громадянина. За для забезпечення цих прав та свобод державою передбачається комплекс заходів спрямованих на дотримання зазначених положень. Тож, законодавство України вимагає від особи правомірної поведінки з метою недопущення, обмеження чи порушення прав інших осіб.

Відповідно до норм Кримінального процесуального кодексу України, досудове розслідування кримінальних проваджень здійснюється шляхом проведення гласних і негласних слідчих (розшукових) дій. Незважаючи на той факт, що законодавче закріплення негласних слідчих (розшукових) дій відбулося у 2012 році, сьогодні існує проблема неоднозначного сприйняття практиками і науковцями проведення негласних слідчих (розшукових) дій.

Серед науковців, які займались дослідженням питання проведення негласних слідчих (розшукових дій), можна виділити таких, як К. В. Антонов,